

श्रीरामचंद्राय नमः॥ देखोनिचित्रकुटपर्वतु॥ असंतह रूपला
भरथु॥ देखावया श्रीरघुनाथु॥ उल्हासजुलसर्वासि॥ १॥
सेनाश्रिंघालिमनोहर॥ विरिंकेले नानाश्रुंघोर॥ गर्जतघे
उनिगजभार॥ भरथसरचा लिला॥ २॥ कोईते कात्याकु
हाडे॥ वनछेदितसेन्यापुढे॥ वेगेमुमिसजिलिमातियौडे॥
गजरथघोडे चालावपा॥ आनश्यगजाचा कडकडाट॥ र
थचालिलें घडघडाट॥ सैन्यालतां नुपरे वाट॥ रजेंवैकुं
ठ व्यापिलें॥ ४॥ चरणारज आले उद्धट॥ लोकलोकांतरे स
जु निपष्ट॥ टाक निजाये वैकुंठ॥ हानेट पाट रजाचा॥ ५॥ ग
जगर्जति गहिरें॥ बारु हिंसतिये कसरे॥ तुरें वाजलि अपारे॥
गिरागंभिरें गर्जति विर॥ ६॥ निशान भेरी वाजांतरे॥ ढोलटम

कबुरंगे घोरें॥ तडक फुटलें येक सरे॥ गिरिकंदरे दुमदुमि
ली॥ ७॥ श्लोक॥ अथ रामे तदा सिने लक्ष्मणे चासि निक्षति॥
तस्य सैन्यस्य महतोरौ द्रुक्षासीन् महास्वनः॥ १॥ तेन शब्देन
महता वर्द्धता विप्रबोधिना॥ गुहां संतस्य जुब्बा घ्रा निलुल्यु
र्बिल वासिनः॥ २॥ रुक्षा स्यो स स जुर्वक्षान् प्रपेतुर्ह रयो
गुहां॥ खमुसेतुः खगास्तमम गयुथा विदुर्दुक्॥ ३॥ टीका॥ १
आईकता श्रीराम सुमैत्र॥ पश्य सैन्या चानाद घोर॥ दुमदु
मिली गिरिकंदर॥ स्वापदे कुरंगज बजिली॥ ४॥ नादुन मा
ये गगनि॥ नादे कंपायमान मेदिनि॥ स्वापदे पळालि जि कु
घे उनि॥ पक्षि त्रासो निकळ कळिलि॥ ५॥ व्याघ्र पळाले सांड
न जाळि॥ वाराह दडाले महाबिलि॥ सर्प रिघाले वा रळि॥

जामासारि॥ ईसलुस्त्रीधरुनिकरि॥ गिरिकंदरिरिधावे॥ २१॥
 तुल्लिजवचेदोघजण॥ जह्मीओहेतधनुष्यबाण॥ किलि
 करालेआंगवण॥ सैन्यदारुणआलेसे॥ २२॥ श्लोक॥ ल
 मुवाचन्ययोरामः सुमित्रासुप्रजाः स्वया॥ महाश्वरतिगंभी
 रंतलंविज्ञायतामिति॥ ६॥ टीका॥ श्रीरामहणेलक्ष्मणा॥ को
 णारायाचिहेसेना॥ करितआलिसेगडगर्जना॥ आपुनि
 मनामजसांग॥ २३॥ लुमैवाकलुमैवानंदना॥ लुंकोळखसिरा
 जचिन्हा॥ कोणरावोआलावना॥ आपुनिमनामजसांग
 ॥ २४॥ येवनिवाल्मीकआश्रमवासि॥ राजेसेदोयेतालिया
 सि॥ अथवाआलेपारधिसि॥ आपुनिमनासिमजसांग॥
 २५॥ आईकोनश्रीरामाच्यावचना॥ वंदुनियासाच्याचरणा॥

सवेगपाहो आलासेना॥ राजचिन्हालक्षितु॥ २६॥ देखेध्वजां
कित श्रीदशरथ॥ हेतवंराघविसेनासमस्त॥ वनिवधावयार
घुनाथ॥ ससैन्यपरथ आलासे॥ २७॥ कैसाराज्यलोभाचा
स्वार्थु॥ सखाबंधु जो आमाचा आसु॥ तो वैराकारापेटला म
रथु॥ वनिरघुनाथुबंधु आला॥ २८॥ पहिलें श्रीरामिदाविप्रे
म॥ डोळा आसुवेळांगिरेमालाचि मारावया श्रीराम॥ वना
अधमबंधु आला॥ २९॥ मिश्रीरामाचा अनन्यमक्तु॥ जि
वे असतापैजितु॥ कैसेनिमारिलरघुनाथु॥ ससैन्यपरथु
निवटिन॥ ३०॥ आजिमासातिखटाबाणि॥ धडमुंडाकित
करीनधरणि॥ परथशत्रुघ्नहेदोन्ही॥ अर्धक्षणिमारि
न॥ ३१॥ श्रीरामाचा निजघातकि॥ तेबंधु मारितानव्हेपात

कि॥ यशसिरवे ललिहि लोकि॥ मनिनिष्ठं किनेमके ला॥ ३२॥ रा
 गेधनुष्यावाइला गुण॥ आरौळि दे उ निलक्ष्मण॥ सैन्या स
 न्मुख जाला आपण॥ निवणि बाण सज्जुनि॥ ३३॥ सुमैत्राचे
 निगिरा गजरे॥ दुमदुसिलि गिरि कंदरे॥ डळमळिली मेरु
 शिखरे॥ धराभारें कांपत॥ ३४॥ आधिंच शेषाचा आवतार॥
 श्रीरामविग्रहे कोप लया॥ नानां ज्योळनिघति दुर्धर॥ मुरन
 रकांपति॥ ३५॥ सन्मुख देखा ने सुमैत्रासि॥ सेना सैन्य क
 कासाविसि॥ मुध्य करावें कोणासि॥ हाहिं आत्मा सिस्वामि
 होय॥ ३६॥ जै सैन्य भरथ आनि शत्रुघ्न॥ तै सैन्य श्रीराम लक्ष्म
 ण॥ येथें कोणासि जुंसे कोण॥ विशम पूण बौडवेलें॥ ३७॥ फु
 ढें जुं सतां स्वामि संपूण॥ मार्गे पळतां उणे पण॥ सुमैत्रे सज्ज
 केला बाण॥ काय आपण करावें॥ ३८॥ राहिलि श्रीरामावि

भेटि॥ युध्य मांड ले उठाउति॥ सरल्या संग्रामाच्या गोवि॥ शस्त्रे
 पोटी घालावि॥ ३९॥ समुख जुं सतां स्वामि सितुटी॥ संग्रामि
 देवो न ये पावि॥ क्षत्रधम छिटक मोटी॥ शस्त्रे पोटी घालावि
 ॥ ४०॥ आतां श्रीराम नदि से दृष्टि॥ विचार चिखुं टलि गोवि॥
 क्षत्रधम छिटक मोटी॥ शस्त्रे पोटी घालावि॥ ४१॥ आई को
 न सुमैत्राचा सिंह नाद॥ श्रीराम जाला संन डबड॥ दारुण
 मांड ले से युद्ध॥ हनुमानि सकाध चालिला॥ ४२॥ राम यो
 द्दे निरीक्षि नयना॥ देख दारया चि सेना॥ तो हनुमाने गालक्ष्म
 णा॥ आप आपण्या युद्ध के वि॥ ४३॥ आम चि सेना आम
 चे प्रधान॥ आमचे बंधु मरय शत्रुघ्न॥ तुज युध्यासि काय
 कारण॥ निर्वाण बाण कां घे सि॥ ४४॥ श्लोक॥ लक्ष्मणोक्ति॥
 अकंटकं राज्य मिदं प्राप्य मेय निषेचनं॥ आवां हंतुमिहा

म्येति कै केयापरथः सुतः ॥७॥ अह मेकः करिष्यामि तस्मै
 यस्योचितं तथा ॥ अद्य मत्काम्बुकोत्सृष्टाः शराः कनकभूष
 णाः ॥८॥ पास्यति रुधिरं नृणां हृदयो दक्षिरादिव ॥ निदुर्ग
 ४० शुशरीराणि करिष्ये शोणिना दकं ॥९॥ टीका ॥ सुमित्रह
 णेरघुनंदना ॥ संनद्धवेत्तु करिसेना ॥ परथजाता असे
 वना ॥ आस्तादोघा जगामासवय ॥४५॥ मासार्कलपुंसा
 बाणि ॥ मारि न विराजिया शणि ॥ परथरात्रुघ्नपाडुनियार
 णि ॥ रुधिरं धरणि नाहोणिना ॥४६॥ जो श्रीरामासिदे संता
 प ॥ तोबंधु मारितां नाहि पाप ॥ श्रीरामकार्यायि साटोप ॥ पा
 हे प्रतापरणरंगि ॥४७॥ मितवंतु सा अनन्य म ॥ य ॥ जव
 ळि असतां जिवे जित ॥ कै से नितु ज मारिल परथ ॥ करि न

घातसमस्तं॥४८॥ ऐसं बोले निलक्ष्मण॥ करुनिघालायुद्धकं
दन॥ श्रीरामे धरिला धावोन॥ ऐसं आपण करुनये॥४९॥ सा
ये युद्धासि जाले कोण॥ नाहि तिहि सोडिले बाण॥ तबंचि व
रिगा आपण॥ युद्धदारुण करुनये॥५०॥ **श्लोक॥ रामोक्ति॥**
सौमित्रिममि जल्पंतमक्रोधः क्रोधमुच्छितं॥ रामः प्रतिबभा
षेदं वचनं धर्मसंहितं॥१०॥ अप्रियं कृतं पूर्व नो भरते न कदा
नु किं॥ कीदृशं वा मया तुभ्यं भरताय अशंससि॥११॥ किम
त्र धनुषाकाये ममिना वायुधर्मिणा॥ महेशासे महाप्राज्ञे
भरथे स्वयमागते॥१२॥ न च ते निष्ठुरं वाच्यो भरतोनोहितं
वच॥ अहं तु प्रिय युक्तस्यां भरतस्याप्रियै कृते॥१३॥ **टीका॥**
लक्ष्मणालुं जकाय जालें॥ कैये भयसांगसि बोलें॥ भर

युआमुचेतानुलं ॥ सैन्यआलें तें आमुचेचि ॥ ५१ ॥ येथें पा
 रिकें आहें कोण ॥ कोणाचे घेउं पाहासि प्राण ॥ मुद्द करी
 नसणसि दारुण ॥ हे मुख्यपण कोणाचें ॥ ५२ ॥ सरथुआ
 ह्मासि पूर्विलागुनि ॥ विरुद्धवदलानाहि स्वप्ति ॥ तोवधिल
 वनायेउनि ॥ हे मिथ्यावाणिजल्यसि ॥ ५३ ॥ येथे काय करि
 सिधनुष्यबाण ॥ कोणावरि पतौ सिखगवोडण ॥ सरथ
 माशाजिकुप्राण ॥ सावरि निर्गणकरंनको ॥ ५४ ॥ सैन्यआ
 मचें अंकित ॥ याचा तुज करंन येघात ॥ क्रोधसोडुनि हो
 ई शांत ॥ आईकवचनार्थ पै माशा ॥ ५५ ॥ सरथवधिलं आ
 ह्मालागुनि ॥ हासय संकेतुलुसामनि ॥ सरथापासुनि वि
 रुद्धकरणि ॥ जागति स्वप्ति घडेना ॥ ५६ ॥ लक्ष्मणातुजना

हि ज्ञान ॥ हजो निहोसि क्रोधायमान ॥ तुजमि सांगेन मुळि
चिखुण ॥ सावधान अवधारि ॥ ५७ ॥ ये कापिंडाचे नि सोडु
ल ॥ सरथ जाणि निरघुनाथ ॥ तुज सरथाचा करिता घा
त ॥ मज हि जनार्थ हो पाडे ॥ ५८ ॥ आत्मा दोघाये कप्राण ॥
याला गिगा विरुद्ध वचन ॥ सरथि नो बोलावे आपण ॥ मासी
सि कवण माना वि ॥ ५९ ॥ विरुद्ध बोल सि जें सरथा ॥ तेच ठेल
मासिया माथा ॥ ऐसे जाणा नित लता ॥ विरुद्ध वात्त निवदा
वि ॥ ६० ॥ याचि परि गास ज्ञान ॥ तुलिंदे स्वतां भगवान ॥ वि
रुद्ध नो बोल नि वचन ॥ समाधान तेणे सासि ॥ ६१ ॥ आणि
कये क आहें चिन्ह ॥ आत्मा चौघाचार्य कप्राण ॥ तेहिं सां
गेन लक्षण ॥ सावधान अवधारि ॥ ६२ ॥ पुत्र इष्टि यांग

करि दशरथ ॥ रुषि शृंग करितां तेश ॥ येक ताट पाय स
 युक्त ॥ दिधले निश्चित जनि पुरुष ॥ ६३ ॥ सत्ये केले ज्या
 रि भाग ॥ ये के पिडाचे आह्मी चौघ ॥ सापत सावाचा विला
 ग ॥ विकल्प दाचना हि आह्मी ॥ ६४ ॥ प्रथम पाय सातिन भा
 ग ॥ धारिने लायेक भाग ॥ दोघिंच्या भागाच्ये केले ज्या रि
 भाग ॥ ते आह्मी चौघ येक पिडा ॥ ६५ ॥ पांचवा भाग धारि
 नेत ॥ तेणे ते जालि श्याप पुरुष ॥ तिसि जंजनि जन्म प्राप्त ॥
 भाग उदरात लिये ज्या ॥ ६६ ॥ सा भागाचा जाण निश्चित ॥
 जन्म पावला हनुमंत ॥ याला गिहण तिसि जंजनि पुत ॥
 वायु सुत ते हि जाईका ॥ ६७ ॥ जंजनि उदरि भाग संपूर्ण ॥
 यज्ञ पुरुष जाणे आपण ॥ तिसि विचरला साचा प्राण ॥

वायुनंदनयाहेतु॥६८॥ अर्धभागो ज्ञात्वा जन्मप्राप्त॥ सगव्या
भागाया हनुमंत॥ यालागितो बळ अरुत॥ तिहिलो कात
अतुर्बळि॥६९॥ हापंच पिंडि पंचावांको॥ सुमैत्रा असा
वाठाउका॥ फुढांसेटेल पांचवा सखा॥ हनुमंतु देखासा
हकारी॥७०॥ पिंडभागाचे गुह्यज्ञान॥ हे मिजाणेर घु
नंदन॥ वेदशास्त्रा अटक साया॥ तेम्याक येन सांगितले॥
७१॥ **श्लोक**॥ तथोक्ते धर्मशील नत्वा चातस्य हिते रतः॥
लक्ष्मणः प्रविवेशैव स्वानगात्राणि लज्जया॥१॥ इति संभा
प्रमाण स्तरामः सौमिणि जायते॥ तांच मुंहर्ष संपूर्णां दि
दशसिंहसितया॥१५॥ अवतिर्यधनुर्बाणलक्ष्मणो लज्ज
यान्वितः॥ रामस्य पार्श्वमभ्येत् परितस्यावधोमुख॥१६॥

ટીકા ॥ જાઈકોન શ્રીરામાયે વચન ॥ લક્ષ્મણ જાલા વિસ્મયા
 પન્ન ॥ જાહ્નાયૌઘાચાયેક પ્રાણ ॥ સરથશત્રુઘ્ન સિન્નન ક
 તિ ॥ ૭૨ ॥ એ સંવિચારિતો જાપણ ॥ લક્ષ્મણ જાલા લજ્જાય
 માન ॥ યુદ્ધ ક્રોધે જલિશરૂપ ॥ હે મુર્ખપણ પૈં માસે ॥ ૭૩ ॥
 એવં જાલિ લજ્જા લજ્જાય માન ॥ ઉતર નિયાધ નુષ્પબાળ ॥
 વંદુ નિશ્રીરામાયે ચરણ ॥ જાલા લક્ષ્મણ જલિશાંત ॥ ૭૪ ॥
 વિચાર કરિ જાપણ્યા જાપણ ॥ કંકડે માસે મુર્ખપણ ॥
 સરથશત્રુઘ્ન આમયા પ્રાણ ॥ હાસિં મિરણ કરું ધાવેં ॥
 ૭૫ ॥ ધન્ય ધન્ય શ્રીરામાયે જ્ઞાન ॥ જાળે મૂત મનિષ્ય વર્તમા
 ન ॥ માસે નિરમુ નિજ જ્ઞાન ॥ સમાધાન મજાદિલ્હે ॥ ૭૬ ॥
 વિરુદ્ધ કર્માયે જલિદુઃખ ॥ સાંડુ નિયુદ્ધ ક્રોધ નિઃશેષ ॥

श्रीरामपातिसिदेख॥ अधोमुखराहिला॥ ७७॥ श्रीरामेवारि
लासुमैत्र॥ सेनानिदेखोनि साचार॥ अवधिंकेला जयजय
कार॥ हरुषनिभरि सैन्यासि॥ ७८॥ आसिनकरितोरण॥
मागेनवचतोपकोन॥ साहेनसुमैत्राचेबाण॥ तजितोप्राण
क्षत्रधर्मे॥ ७९॥ येवढाजामचा अनर्थु॥ चुकवावयाश्रीरा
मसमर्थु॥ स्वधर्मरक्षि श्रीरामनाथु॥ कृपावंतुदिनाचा॥
८०॥ स्वामिसियुद्धद्रोहिसमस्त॥ मागेपळतानरकपात॥
क्षत्रधर्मान्चा अनर्थु॥ रामनिश्चितचुकविला॥ ८१॥ करि
तारामनामस्मरण॥ सद्यजनर्था निर्दळण॥ तोश्रीरामदे
खिलियाजाण॥ जन्ममरणआत्मनाहि॥ ८२॥ ऐसेंसैन्य
कबोलति॥ करुनिश्रीरामाचिरुति॥ अवघेजानंदेनाच

ति॥ रघुपतिकुपाकु॥ ७॥ सरथसेदों आलावना॥ हरुष
 सितेचियामना॥ देखोनिया निजसेना॥ तिसिचौ गुणाअ
 ल्हाडु॥ ८॥ येथेंसेदोनिया सरथु॥ श्रीरामनेईल अयोध्ये
 आंतु॥ स्वराज्यपावेलरघुनाथु॥ ऐसाभावार्थु सितेचा
 ॥ ९॥ **श्लोक**॥ निविष्टायंतु सेनायां सोऽहं क्यो भरतस्तदा॥
 ददर्श श्चांतरं दृष्टं शत्रुं हतं विभुं॥ १०॥ **टीका**॥ आ
 लाजाईकोनिरघुनाथ॥ सैन्यगुरुनिसमस्त॥ रथसां
 डुनियासरथ॥ पायिधावतअहवाणि॥ ११॥ धनालागि
 जैविकपण॥ दुकळलियाजेविमिष्टान्त॥ देखावयारामद
 र्शनि॥ तैसेंमनसरथाने॥ १२॥ चकोराजैसैन्यंद्रकिरण॥
 जिवालागिजैसेंमीन॥ देखावयारघुनेदन॥ तैसेंमनस

१
९
रथाचे ॥ ८८ ॥ चुकलिया निज बाळ ॥ मातेसि भेटि चि कळव
ळ ॥ श्रीराम भेटावया तकाळ ॥ तैसिंतळ मळ भरथासि ॥ ८९ ॥
बहुकाळं आलिया भर्ता ॥ उल्हादे भेटे पतिव्रता ॥ तैसं भे
टावयार घुनाथा ॥ उल्हासयिता भरथाचिया ॥ ९० ॥ वानरा
आवडतिचणे ॥ गटकरुनि गालि भरणे ॥ तैसं नि निज प्रे
मे संपूर्णे ॥ भेटो धारणे श्रीरामा ॥ ९१ ॥ देखो निया सोलिव
केळे ॥ वानर उडि घालि तकाळ ॥ तैसा आनंद कलोळे ॥
प्रेम संमेले आला भरथु ॥ ९२ ॥ जिवा सर्वे जैसा प्राण ॥ भर
थासर्वे तैसा शत्रुघ्न ॥ भेटावयार घुनंदन ॥ उद्यत मन दो
हीचे ॥ ९३ ॥ साखरे सर्वे जे विगोड पण ॥ सुमनासर्वे सुवा
संपूर्ण ॥ भरथासर्वे तैसा शत्रुघ्न ॥ रघुनंदन पाहावया ॥

उदकासर्वे सीतलपण ॥ चंद्रासर्वे प्रभापूर्णा ॥ ते विसरथा
 सर्वे शत्रुघ्न ॥ रघुनंदनपाहावया ॥ १५ ॥ **श्लोक** ॥ अथोप
 विष्टमासिनं सितया लक्ष्मणेन च ॥ तं दृष्ट्वा भरथः श्रीमा
 न्दुःखशोकपरिपुता ॥ १६ ॥ पादावप्राप्य रामस्य पपात
 भरतो रुदन ॥ शत्रुघ्नश्चास्य रामस्य ववंदे चरणौ गुरौ ॥
 १७ ॥ तावुभौ च समा लिं ग्य रामोप्यश्रुण्वपातयत् ॥ १८ ॥
 ॥ **टीका** ॥ श्रीरामसुखेन जगत्सिंहा ॥ भरथ जालाजि
 देखता ॥ उल्हासन संटे पै चित्ता ॥ प्रेमावस्थानावरे ॥ १९ ॥
 धावोन धरिले दृढचरण ॥ सर्वे च घातले लोटागन ॥ अश्रु
 धाराश्रवति नयन ॥ प्रेमेशत्रुघ्नलागलापाई ॥ २० ॥ त्यादोघा
 चे गळति नयन ॥ श्रीरामाचे श्रवति लोचन ॥ तिघांपडिले

१०
१०
आळिंगण॥ त्रिवेणिपूर्णहोसरली॥ ८८॥ श्रीरामस्वये गंगा
जीवन॥ भरथयेमुनाअतिपावन॥ सरस्वतितोशशुघ्न॥
त्रिवेणिपूर्णहोसरली॥ ८९॥ संगमिदिसेत्रिवेणिरूप॥ पुढे
गंगादकनिष्पाप॥ भरथशशुघ्ननिर्विकल्प॥ श्रीरामरूप
तेविजालें॥ ९०॥ लवणजळाजालिसेदि॥ तैसिंखेवापड
लिमिदि॥ विरोनियेरयेरांयमेदि॥ ऐक्यसंतुष्टिसुखरूप
॥ ९१॥ अग्निकापुराआळिंगण॥ प्रथमेप्रमेदेदिप्यमान॥ स
वेचदोन्हीहारपोन॥ होमिगगननिर्विकार॥ ९२॥ तैसेंभरथ
आणिशशुघ्न॥ श्रीरामिदेतांआळिंगण॥ दोघानाववेदोनि
पण॥ जालेंपरिपूर्णश्रीराम॥ ९३॥ अग्निसकाष्टंखेवदेति॥
तेहिंअग्निरूपस्वयेहोति॥ भरथशशुघ्नसाचस्थिति॥

१०

स्वयेहोतिश्रीराम॥४॥त्याचेदेखोनिजाळिंगन॥सिताजा
 णिलक्ष्मण॥त्यांचेहिगळतिनयन॥जेभिंघतकणरविते
 जे॥५॥भरथजाणिशत्रुघ्न॥तिहिंवंदितालक्ष्मण॥ऐक्यं
 पडिलेंजाळिंगण॥भिन्नपणदिसेना॥६॥येकपिंडेजन्मले
 रूष्टि॥त्यासिंखेवापडतामिति॥विसरोनिदुःखकोटि॥
 सुखसंतुष्टिश्रीरामें॥७॥जवाळेंजसतारघुटिळक॥पूर्वि
 हेळनाखाभाविक॥विमोहसंगसांचेसुख॥दंददुःखविस
 रलें॥८॥नियनिकटजसतांजाण॥खपावेंउपजेहेळण॥
 हेळनासवेदोषगुण॥सहजेसंपूर्णदेखति॥९॥श्लोक॥
 अतिपरिचयासुवज्ञासंततगमनादनादरोभवति॥मलय
 गीरिमिल्लपुरंदरिचंदनतरुमिंधनंकुरते॥१०॥टीका॥

(1)

११

चंदनापत्रवतेसमस्त॥ जरिबोरिचंदनहोत॥ त्यासिद्धिजदेव
माथांबंदित॥ चेलिश्रीमंतबहुमोलें॥ ११०॥ येव्हडिचंदनिनि
ववितिप्रेमा॥ दिपोदिपिअगोधमहिमा॥ त्यासिमिल्लंगना
अतिअधमा॥ जाणिलिअधर्माकाळिसाकरुनि॥ १११॥
तोमुख्यचंदनमळयाद्रि॥ तेथेंमिल्लाच्याअधमानारी॥
त्यासिजाळुनिजागिमासारी॥ मोधितिसावरिकांजिभाजि॥
११२॥ निकटवासेउबगुजाला॥ सुवासहेळसुनिसांडिला॥
विषयोसाधावयाआफुला॥ चंदनजाळिलाविषयार्थि
॥ ११३॥ चंदनाचागुणकैसा॥ जाळितांहिदेसुवासा॥ तो
नयेमिल्लंगनाच्यामानसा॥ त्याचिनिजाशासिजावाकां
जि॥ ११४॥ तैसेंसाधुपासियेऊआहेति॥ गुणदेखिला

११

तोहेळसिति॥ म ग जापुलेविषयस्वार्थि॥ जाळु धांवति
मर्मस्पर्श॥ १५॥ अहोरात्र असोनसंगति॥ जेसाधुचा
दोष न देखति॥ तेतेधन्यत्रिजगति॥ त्यातेंवंदिति शिवश
क्र॥ १६॥ साधु संगति अहर्निश॥ असोननदेखण गु
णदोष॥ त्यापासि अवतार पुरुष॥ घ्यावया उपदेश स्वय
येति॥ १७॥ अवतार हरि श्रीराम न॥ त्यासि कश्यप उपदे
शितान॥ अगाध साधुच महिमान॥ पूज्य सज्जनतिहिलोकि
१८॥ याचिरामायणा आतां वारीष्टापासि श्रीरघुनाथ॥ विनि
तता उपदेशयेत॥ साधु संत अतिपूज्य॥ १९॥ जावया गु
णदोष हेळ नासि॥ वियोग जालिया साधुसि॥ त्याचा अनु
ताप दोष निरसि॥ पुढें भेटि पासि स्वानंदु॥ १२॥ रामतजु

118

निमातुळि भरथ ॥ वियोग अनुतापे तो सुस्नात ॥ पुडलि भेट
 तार घु नाथ ॥ सद्य सुख प्राप्त भरथासि ॥ २१ ॥ वियोगाचा जो
 संयोग ॥ पाप संगे होय सुख भोग ॥ भरथ सुखी जाला संग
 निवाले सर्वांग शत्रु घातये ॥ २२ ॥ श्रीराम भरथ आणिशत्रु
 घ्न ॥ ऐक्ये पडले जाळि मण ॥ खेवा माजि सुख संपन्न ॥ स्वा
 नंद घन श्रीरामे ॥ २३ ॥ दिविले नेक दिप लाविति ॥ सक
 ल दीपाये किंचि दीप्ति ॥ भरथ शत्रु घ्न तै सयारिति ॥ अमि
 न्न स्थिति सिन्न जालें ॥ २४ ॥ सुख जालें श्रीराम सेदि ॥ ते
 सुख बोलतां न ये गोवि ॥ येकाज नार्द निमिति ॥ सुख संतु
 ष्टि श्रीरामे ॥ २५ ॥ भरथा श्रीरामा अनुवादु ॥ संवादे वो संडे व
 र मानंदु ॥ येकाज नार्द निबोधु ॥ कथानुवादु सुख सेव्य ॥ २६ ॥
 इति श्री सावार्थ रामायणे अष्टाध्यायांकां डे एकाकार टीकायां

भरथ श्रीराम संयोग नाम पंचदश प्रसंगः १५

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com